

Ruža Jeličić, Subotica;
Crteži: Darija Makarenok LTD1/11;
Ema Slemender LTD 2/11;
Ivana Moravčić LTD 2/11

PI UNIVERZUM

Ljudski um tako je programiran da ne može bez tri parametra – vremena, prostora i mase. Ovi parametri čine materiju od koje su sastavljena sva tijela univerzuma. Vrijeme je veličina koja nema oblik i granicu, ono je beskonačno i ima dva smjera: prošlost i budućnost. Prostor ima mnogo smjerova (naprimjer, lijevo i desno), veličina (naprimjer, 100 kvadratnih metara) i oblika (naprimjer, lopta, šalica, čovjek, stablo, leptir). Bogatstvo univerzuma sastoji se od vremena i prostora koji nikada ne prestaju i ne nestaju. Oni su vječni (Ciolkovski, 2004., str. 55). Vrijeme i prostor ne postoje bez materije koja je, poput njih, beskrajno raširena i luta svemirom (Ciolkovski, 2004., str. 56). Univerzum nikada ne umire, nikada se ne gasi, u njemu zauvijek cvjetaju Sunca, planeti i život. Vječno je mlad i u punom je cvijetu svojih moći. Pun je čudesnih djela pred kojima se klanjaju najveći inženjeri našega svijeta. On je poput prekrasnog mozaika koji je pun smisla i života, uzročno-posljedičnih veza, rasporeda i koordinacije (Ciolkovski, 2004., str. 92).

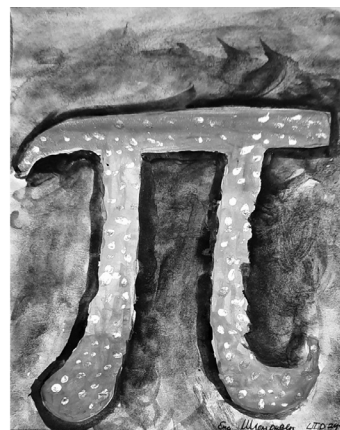
Svaki element, od najmanje čestice do najvećih galaksija, ima svoju ulogu u stvaranju harmonije koja čini cijelu sliku. Iako je taj mozaik nepojmljivo velik, svi su njegovi djelići povezani, a njihova interakcija oblikuje svijet kakav poznajemo. Zvijezde na nebu su kao svjetlacavi kamenčići u tome mozaiku, svaka od njih predstavlja Sunce koje daje svjetlost i život ne samo svome planetu, već nas uči i nečemu mnogo dubljem – ciklusu života, smrti i ponovnog rođenja (Ciolkovski, 2004., str. 82-85).

Galaksije, smještene u prostranstvu svemira, podsjećaju nas koliko je naš svijet malen u usporedbi s golemim prostorima koji postoje iza naših obzora, ali i koliko je važan svaki dio tog prostora (Ciolkovski, 2004., str. 82-85). Planeti, poput naše Zemlje, predstavljaju još jedan dio tog mozaika. Svaki planet u svom okruženju nosi posebnu priču, jedinstvenu dinamiku i misterij koji istraživači iz cijelog svijeta pokušavaju odgonetnuti. A tu smo i mi – ljudi, koji djelujemo kao most između neba i zemlje, između prošlosti i budućnosti, tražeći smisao u beskrajnom moru univerzuma (Ciolkovski, 2004., str. 82-85).

Pi (π) je broj koji odražava mnoge tajne univerzuma, broj koji se temelji na jednostavnoj, ali dubokoj geometrijskoj činjenici. Poznat kao omjer između opsega i promjera bilo kojeg kruga, Pi je daleko više od obične matematičke konstante – on je most između apstraktnih matematičkih principa i konkretnih zakona prirode, simbol beskonačnosti koji nas vodi do razumijevanja beskrajnih mogućnosti i dubine svemira.

Pi univerzum stoga je prostor u kojemu se matematika, filozofija, umjetnost i znanost spajaju u jedinstvenu simfoniju beskonačnosti (Ciolkovski, 2004., str. 84-89). Pi je povezan s beskonačnim brojevima koji nikada ne prestaju, što znači da se u svakom trenutku mogu otkriti novi obrasci i pojave koji dosad nisu bili uočeni. Na neki način, Pi je most između onoga što znamo i onoga što tek trebamo otkriti.

Pi je broj koji nikad ne završava. Njegov je decimalni zapis beskonačan i neperiodičan, što znači da nikada ne možemo doći do njegova kraja. U tom smislu, Pi simbolizira beskonačnost, ne samo u matematičkom, već i u filozofskom smislu. Pi je podsjetnik da na svijetu postoji mnogo više od onoga što možemo shvatiti ljudskim umom (Ciolkovski, 2004., str. 84-89). Nitko, pa ni najnaprednija računala, ne mogu zabilježiti sve znamenke broja Pi jer one ne staju, baš kao ni sam univerzum. Filozofi su često koristili Pi kao metaforu za nepoznato i neshvatljivo. To je poput samog univerzuma – uvijek u tijeku, uvijek se širi, uvijek istražuje nove granice, dok mi pokušavamo razumjeti samo mali dio tog beskrajnog procesa. Pi nas podsjeća na ograničenost ljudskog znanja, ali u isto vrijeme otkriva neograničene mogućnosti za daljnja istraživanja. Njegova nas beskonačnost poziva na razmišljanje o našem postojanju i o tome što znači biti dio nečeg većeg i šireg od nas samih. Pi univerzum mjesto je gdje matematika i stvarnost postaju jedno. Vodi nas na putovanje kroz nepoznate prostore, kroz beskrajne mogućnosti koje matematika nudi, ali nas istovremeno podsjeća da je svaka teorija, svako otkriće, samo djelić u velikoj slagalici svemira. Izvor je inspiracije, pitanja i razmišljanja. U Pi univerzumu sve je povezano, sve je beskrajno, a svaki korak naprijed samo je još jedno otkrivanje novih tajni (Ciolkovski, 2004., str. 84-89).

Univerzum i Pi univerzum dvije su strane istog novčića. Univerzum nas izaziva da razmišljamo o njegovoj beskonačnosti, širenju, evoluciji i prirodnim zakonima koji ga pokreću. Lijep je upravo zato što stalno mijenja svoj izgled, a opet ostaje uvijek isti – neuhvatljiv, nedokučiv, ali duboko inspirativan. Univerzum nas podsjeća na to da je ljepota u različitosti. Iako se na prvi pogled čini da smo mali i beznačajni u usporedbi s nepreglednim prostorima oko nas,

svaki djelić svemira ima svoju vrijednost. Kroz znanost i umjetnost nastojimo razumjeti i prenijeti ono što nas okružuje, stvarajući vlastiti mozaik, od djelića znanja, emocija, iskustava i ideja. Univerzum nikada ne umire, nikada ne nestaje, ne gasi se. Ako jedno Sunce ugasne, drugo se rodi. Opći plamen univerzuma nikada se neće ugasiti. Samo neprekidno, svjesno i blaženo postojanje vlada u univerzumu (Ciolkovski, 2004., str. 102). Pi univerzum, s druge strane, otkriva beskonačnost u matematičkim formulama, u beskrajnim decimalama i neponovljivim uzorcima.

Ovaj spoj fizičkog i matematičkog svijeta podsjeća nas da je sve što postoji, od najmanjih čestica do najvećih galaksija, samo matematički sklad koji nas spaja sa svijetom oko nas. Pi univerzum ne predstavlja samo matematički fenomen, već i filozofski izazov koji nas poziva da preispitamo prirodu stvaranja, beskonačnost i naše mjesto u svemiru. Kao broj koji se nikad ne završava, Pi postavlja pred nas pitanje: kako razumjeti stvarnost koja je i savršena i nedostižna, ograničena i neograničena?

Pi univerzum simbol je vječne potrage za smislom, u kojoj svaki novi korak otkriva dublje tajne, ali nikada ne donosi potpuno dovršeno razumijevanje. Naša sposobnost da pristupimo tim tajnama, da ih djelomično razumijemo, najljepši je izraz ljudske znatiželje i intelektualne hrabrosti. Beskonačnost skrivena u broju Pi je poput samog svemira: u stalnom je kretanju, uvijek se razvija, uvijek nas izaziva da se suočimo sa svojim granicama, ali i da ih prevladamo. Pi univerzum podsjeća nas da postoji ljepota čak i u neuhvatljivom i da su naša pitanja možda važnija od odgovora koje nalazimo. I dok ne možemo ni početi shvaćati svu složenost ovog univerzuma, potraga za njegovim tajnama zauvijek će biti naša misija (Ciolkovski, 2004., str. 158-160).

Literatura:

1. Konstantin Eduardovič Ciolkovski (2004.). *Nauka budućnosti (u knjizi: Kosmička filozofija)*. Moskva: Sfera.

